

نامه سردبیر

پاپیلوما ویروس‌ها، HIV-1 و سیفلیس

محمود پناهی

استاد بیماری‌های عفونی - دانشگاه علوم پزشکی مشهد

دیگر انجمن متخصصان بیماری‌های عفونی ایالات متحده گزارش دادند آلودگی مزمن به این ویروس می‌تواند موجب کانسر پنیس، دهانه رحم و یا واژن گردد. در بچه‌هایی که مورد سوء استفاده جنسی قرار می‌گیرند نیز آلودگی به پاپیلوما ویروس می‌تواند بروز نماید (۲). ولی در مجموع پاپیلوما ویروس در کودکان نسبت به بالغین سرانجام بهتری دارد. مصرف بعضی داروها مثل سیکلوسپورین و نیز آزاتیوپرین می‌تواند با تظاهرات زگیلی همراه باشد. این ضایعات زگیلی معمولاً سرسخت و مقاوم به درمان‌های متعارف می‌باشد (۲،۱).

پاپیلوما ویروس بیش از صد نوع ویروژنیک دارند ولی حدود سی نوع آن از طریق آمیزش منتقل می‌شود. زگیلهای سیستم ژیتال دارای سطحی مرطوب و یا شاخی هستند و غالباً یک لکه سیاه رنگ در وسط آن دیده می‌شود که مربوط به ترومبوز عروق خونی کاپیلری می‌باشد (۲،۱). تیپ ۶ و ۱۱ پاپیلوما ویروس‌ها تظاهرات بالینی واضحی دارند ولی گاهی در بعضی موارد بیمار و حتی پزشک ممکن است ساختمان طبیعی پوست را با زگیل اشتباه نمایند. زگیلهایی که با چشم ملاحظه می‌شوند از زگیل‌های غیر مرئی سرایت بیشتری دارند. سیستم ایمنی ممکن است نتواند ویروس پاپیلوما را از بدن پاک نماید و پس از سالها به دنبال بعضی اختلالات ایمنی مثل HIV/AIDS، پیوند کلیه و یا ... بیماری به صورت باز پدید^۲ تظاهر نماید (۲). امروزه بیش از بیست نوع بیماری مقاربتی وجود دارد که بیشترین قربانیان این بیماریها نوجوانان و جوانان هستند. به طوری که دو

پاپیلوما ویروس انسانی (HPV) موجب آزارهای پرولیفراتیو اسکواموز پوستی و مخاطهای سطحی دهان، گلو و آنوزیتال می‌گردد (۱). تحقیقات دو دهه اخیر در مورد DNA ویروس‌ها باعث کشف انواع زیادی پاپیلوما ویروس از ضایعات مختلف پوستی و مخاطی گردیده است. یکی از شایعترین ضایعات پاپیلوما ویروس‌ها زگیل^۱ می‌باشد که بیماری بسیار مسری است. این ضایعات از طریق تماس دهانی، واژینال و آنال منتقل می‌شود. از طریق تماس جنسی با یک فرد آلوده به زگیل در دو سوم موارد آلودگی با پاپیلوما ویروس ملاحظه می‌گردد (۱). تظاهرات بیماری معمولاً سه ماه پس از تماس جنسی است. البته حتی قبل از بروز علائم بالینی، این افراد می‌توانند بیماری را منتقل نمایند (۱). در زنان تظاهرات بالینی زگیل ممکن است در خارج و یا در داخل واژن و نیز در ابتدای اوتروس بروز نماید. در بعضی موارد زگیل در اطراف مقعد دیده می‌شود.

زگیل ژیتال در زنان نسبت به مردان شیوع بیشتری دارد. در مردان زگیل در سرپنیس، گاهی اسکروتوم و یا اطراف مقعد تظاهر می‌نماید (۱)، در مردان با سکس دهانی، زگیل‌ها ممکن است در دهان و یا گلو بروز نماید.

مانند تمام بیماری‌های آمیزشی (STI)، آلودگی پاپیلوما ویروس ناحیه تناسلی ممکن است علامتی نداشته باشد. در یک مطالعه بزرگ در ایالات متحده، پزشکان متخصص بیماری‌های عفونی، ملاحظه کردند که آلودگی آمیزشی پاپیلوما ویروس ناحیه ژیتال، در زنان علامتی ندارد (۲). همچنین در بررسی‌های

² Re-emerging

¹ Warts